

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Domini CCCC.XL. perueniens vsque ad D.XVIII. inchoatur
ab Imperio Justini senioris: complectitur Annos LXXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 486. Felicis Pap. Annus 4. Zenonis Imp. 13. Odoacr.
Reg. 11.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14573

CHRISTI FELICIS ZENONIS IMP. 13. Ecclesiastici.

486. PAP. 4. ODOACR. REG. II.

egisse consilio, sicut plane accidit, ut dum eus ego duacum paretaret, in altissimum ambo fomeam cederent precipites cum ruina multorum. Vnustanum intentus est Pelagius Patricius omni laude dignissimus, qui Zenonem redargueret, cuius rei causa ab eodem Zenone et iulus occidi, ut suo loco dicemus.

I ES V C H R I S T I,

Annus 486.

FELICIS PAP. ZENONIS IMP. 13.
Annus 4. ODOACR. REG. II.

SE Q V E N S annus Domini quadringentesimus octogesimus sextus Confulatu Longini atq; Decij innorecitur, quo hæc Marcellino de Ioanne Antiocheno narrantur in Chronicor. Joannes Antiochenus parvulus ex Grammatico presbyter sexagesima aduersus eos, qui in una tantum substantia adorandum esse Christum afferunt, nec acquireunt distas in Christo confitendas esse naturas. Hec cum dicas ipse, affirmare quidem vobis est hunc fuisse Catholicum, & idæcum inuadorem Antiochenæ Ecclesie Petrum Fullonum verillum fidei confessionis erexit. Verum Nestorianum sulpe. Quis est redditus, dum & redargueret aggrebus est scripto Cytili contra Nestorium, de quo ita Gennadius habet: Simil & impugnat aliquis. Cyrilus Alexandrinus Episcopus sententia, dicens inicuit ab illo aduersus Nestorianos prolatas, quæ fomentum & robur addunt Thos beatus, quod valde inaniter dicit. Vt uere adhuc dicitur, & ex tempore declarare, hæc Gennadius. At ille hic Ioannes ex Grammatico dicatur presbyter, diversus planè esse videtur à Joanne Grammatico dicto, qui & Philoponus cognominatus est, nam ille non Antiochenus, sed Alexandriae & post hæc tempora claruit.

I.
MESTORI:
ANA H.E.
RESIS
DROPA
GATVR.

c Theod.
Lect. lib. 2.
Collat.

c Caffiod.
Uff. in pra
f. exord.

Ceterum quod ad dogmata pertinet: sicut quidem sicut Alexandriae & Antiochiae per ipsarum Ecclesiatum Episcopos Eutychiana heres magnopere inuilecebat, ita etiam in Syria Superiori Nestorianæ blasphemie aliorum in dies radices figentes extendebat vique in Perditione propagines inas: Edella enim palam aderant professores Nestoriani, qui doctrinam Theodori Monophyleti publicè in scholis docebant, vt Theodore Lector sicut facit in verbis: In ciuitate Edelli locus quidam doctrina erat Persica (vi autem) schola, unde Persa Nestorianum opinionem contraxisse putantur, quod nonnulli Nestorii adarentur. & loco Theodori præfidentes, dogmata sua, quibus delectabantur. Persi tradiderunt hæc Theodore. Nisibetiam hoc seculo fuisse celebres sacrarum litterarum scholas, ex Cassio loco testificatione cognoscimus. Id pepererunt bella ciuita, vt præcipuis Ecclesiis occupatis à defensoribus Eutychianis terroris, aduerfuli: Catholicos concertantibus, Nestoriani, nemine illis faciente negotiis, in Syria Superiori & Persi de magnopere fuerint propagati: ex quibus postea illud infernale monstrum (vt loeo loco dicitur) secta Mahometanorum erupit.

Hoc eodem tempore perditissimus ille, Orientalis Ecclesia pefitis, hæc Orthodoxæ demolitor, potentissimus diaboli minister Petrus Fullo, inuador Ecclesie Antiochenæ, ex his vita tremendum institutum diuinæ tribunal ferâ licet morte vocatur. At nec licuit tunc, adultero è medio sublato, Ecclesia Antiochenæ Catholici aliquicun Antifitit confortio frui. Etenim præualeat hæreticum factione fauore Zenonis Imperatoris, ex ipsorum sententia delectus est eiusdem hæretice prauitatis Antilles Palladius, qui communicationem retinuit cum nefando Episcopo Alexandrino, dum vivit, de quo suo loco infernus dicitur sumus. Sic nobilissime Antiochenæ celestia miserandus plane erat ubique status & luctuosi conditio prementibus eam nefandis hæreticis, itav videtur esse facta omnium Orientalium hereticorum illuc vnde confluentum infelix errorum emporium. Porro hœ anno federe episcopi Petri successorem Palladium, anni sedis eius inferius numerandi docebunt.

Annal. Eccl. Tom. 6.

ZENONIS IMP. 14. FELICIS CHRISTI,
ODOACR. REG. II. Pap. 5. 487.

I E S V C H R I S T I

Annus 487.

FELICIS PAP. ZENONIS IMP. 14.
Annus 5. ODOACR. REG. II.

QUADRINGENTESIMVS octogesimus septimus Christi annus Boëtij Confulatu notatur: hic ille putatur Boëtius, qui Anicius familiæ, Manlius Seuerinus cognominatus est, vir clarissimus, de quo suis locis inferius discuti sumus.

Sub hoc Confulatu celebrata est Romæ Synodus, & CONCILIUM ROMANVM DE LAESIS RESTITUTIVI INDIVS.

Acta his verbis delicta leguntur: Flavius Boëtius, F. C. Confule, sub die 11. Iunii Martiarum, in basilica Confiançia, & residence venerabilis viro Papa Felice vna cum Candido Tiburtino, Paschalio Centumcello, Constantino Aquinate, &c. post que enumeratos duo de quadraginta Episcopos, presbiteri, & ecclasiologique Romanæ Ecclesie, ita inuocaverunt: Felix Episcopus Ecclesie Catholicæ urbis Romanae & prefudens Synodo dixit: Communus dolor, & generalis est genitus, quod intra Africam recepti, & nos etiam Episcopos, presbiteros, diaconiisque confronimus: que res sine dubio ad regula quoque penitentia nostram sanctificatur, de quo quid obseruantur debet, ordinare nos concursum. Promovet manifeste sit oper hoc nostra sententia, que nobis fuit visa, recensenter. hac iure quidem prefatus est Felix ob fucra ante biennium recentita ex Victore & alijs: quibus manifeste redditus fuit, q. ex egerinte Wandali, cum blan- ditiis, minus, ac vi adhibita, nolentes etiam ac reluctantibus rebaptizarent.

Porrò huius hoc anno celebranda Syrorum unde manit osculo, est diuenum. Cum non Wandalarum Regis indulgentia (vt vidimus) essent relaxata Episcoporum & aliorum Orthodoxorum exilia qui lapli fecerant, resi- pescientes, medicinam qualiuere vulneribus: horum autem in genere sufficere numerum, que ex Victore superius dicta sunt, manifestant. Sed cum huiusmodi confessiōibus postmodum redditus viratentur, ne ijdem ita relinquentur foris absq; medela, cōfūtum fuit petere pharmaciā, ipsam videlicet adire Romanam Ecclesiam, ex qua congruum & præfertaneum preparatur anidotum a�rotantibus.

Sic itaque collecta ab ipso Felice Romano Pontifice Synodo, quod eius munus post similem esset, laplos confundentes erigere, cum a Domino dictum sit ad Petrum: Et tu si quando conuersus, confirma fratres tuos, pro qualitate vulnerum pharma opportuna compofuit pluribus diuina capitulo: que ipsis recententur in antiqua Crescianiana electione: Sic quidem omnia tempore, ut cum olei lenitate sit conuncta, amonia vini, & ueritatisque putredinem absterget. Necis, quod clementia delinquit. Idque mox maiori, quo latè lapsi succurrent Romana semper consuetum Ecclesia, propterea quod olim inter Romanum clerus, Corneliumque Romanum Pontificem, & Cyprianum Cithaginemque Episcopum intercessere declarant. Sic igitur illa decernens, ita prefatus est Felix, scribens ad eos generalem epistolam:

Dilectissimum in Christo Iesu atritum, universi Episcopi per dies uerba pronuntias constitutis.

Quæderat in Africanis regionibus astutia diaboli sauterit in populum Christianum, atq; in multis deinceps prosperit, ut non nolo vulnus incautum, sed ipso quoq; in mortis profundâ denseretur sacerdoti nullum non Ordine genuit, nulla terra nesciit. Unde in grande maroto positi, disimulante non possumus perentium atq; a nobis excedentiam differim animarum. Quapropter competens adhuc est talibus medicina & vulneribus, neminatio curandi faciat, & mortifer à captis peste nito proficit, sed signis tristis per incertis ratu no legitima curatio non impedit pariter sanos & medentes. In primis itaque venientis ad nos, & remedia posulant, olicet discutenda est profusa & persona decepti, ut melia posit congruens adiuvent, &c.

c Felic. ep.
6.10.1.4.
Rom. Pen.

13.

482

X Stacchi